

намѣрихъ да Ви прѣдложѣ за музея и отъ своитѣ запазени до сега трофеи отъ сѣщата война.

Съ настоящето си изпращамъ Ви за сега: 1) единъ турски офицерски мундиръ съ единъ медалъ, 2) два турски ордена 4 и 5 ст. меджидие и 3) едни български женски пахти, които трофеи, ако ги намирате за умѣстни и нужни за музея, моля, да ги приемете като подарѣкъ отъ мене за музея, въ противенъ случай, моля да ми се възвѣрнатъ обратно.

Мундирътъ е зетъ на паметъ отъ мене тутакси подиръ самото сражение и прѣвзимане на укрѣпения турски лагеръ подъ с. Шейново на 28 декемврий 1877 год. отъ вещитѣ на единъ убитъ турски офицеринъ-юзбашия, на когото въ палатката се и помѣстихме за ношуване. Мундирътъ бѣше тогава твърдъ новичѣкъ и на гърдинѣ му бѣха пришити два турски медала съ своитѣ ленти и нашивки, обаче съ изминаването на толкова години, отъ прѣтърсване и прѣхвърляне за запазването му отъ молци, за крайно мое съжаление той увѣхтѣ и отъ медалитѣ му остана запазенъ само приложения тукъ и то безъ лента.

Двата ордена — 4 и 5 ст. Меджидие ги зехъ на паметъ отъ квартирата (голѣмата барака) на Вейселъ-Паша и щаба на цѣлия шейновски турски отрядъ, гдѣто се намѣрваше и казначейството на отряда. Тамъ имаше много подобни ордени и други богати вещи, които сж били пратени отъ Цариградъ на Пашата, вѣроятно за награда на отличившитѣ се въ боеветѣ офицери и военни чиновници. Моето влизане въ нея барака бѣше случайно, като при-